

opusdei.org

Fundament dialogu z niewierzącymi

Wywiad z ks. Santiago Sanz, młodym teologiem nagrodzonym 16 listopada 2005 przez Akademię Papieską ds. Nauk w Rzymie, przy obecności Ojca Świętego Benedykta XVI, za jego pracę doktorską o dziele stworzenia i przymierzu. Ks. S. Sanz jest księdzem prałatury Świętego Krzyża i Opus Dei.

02-04-2006

„Dzieło stworzenia może być dobrym punktem wyjścia dla wzajemnego

zrozumienia między chrześcijanami, niewierzącymi i wyznawcami innych religii” - to jeden z wniosków jego pracy. Ksiądz Sanz urodził się w 1972 roku w Talavera de la Reina (Hiszpania). Obecnie wykłada teologię na Papieskim Uniwersytecie Świętego Krzyża.

Co przyznający nagrodę wyróżnili w księdza pracy?

Wydało mi się, że zwrócili uwagę na moją pracę, ponieważ jej temat dotyczy aktualnych zagadnień związanych z humanizmem chrześcijańskim.

Stworzenie i przymierze to pojęcia, które dziś są poddawane różnym interpretacjom. Jak odnosi się do nich ksiądz, odwołując się do humanizmu chrześcijańskiego?

Chciałem uwydatnić znaczenie, jakie posiada prawda o stworzeniu w czasach, kiedy Kościół stoi wobec

wielu wyzwań - trudnych, a jednocześnie pasjonujących. Chodzi mi przede wszystkim o dialog, nie tylko między wierzącymi różnych religii, ale także wierzących z niewierzącymi.

W społeczeństwie, które dryfuje na falach relatywizmu, co często nam przypomina sam Benedykt XVI, wielu, nawet spośród ludzi niewierzących, zaczyna zdawać sobie sprawę, że musimy odnaleźć pewne wspólne podstawowe wartości etyczne, które odpowiadałyby godności osoby ludzkiej.

W tym kontekście wierzę, że prawda o dziele stworzenia może stać się dobrym punktem wyjścia. Jest ona przecież obecna w tylu religiach i równocześnie wyłania się w poszukiwaniach, które rozum ludzki podejmuje w sposób naturalny

dopytując się o początki i sens naszej egzystencji i całej rzeczywistości.

Czy jest ksiądz w stanie streścić w kilku zdaniach swoją pracę doktorską?

Myślę, że dyskusja o stworzeniu i przymierzu powinna łączyć dwa podstawowe twierdzenia: pierwsze, że **stworzenie jest przede wszystkim tajemnicą wiary i przez to da się zrozumieć jedynie w ścisłym związku z przymierzem, które Bóg nam zawarł z nami przez Jezusa Chrystusa** ; to wymóg teologiczny przytaczany głównie w połowie XX wieku.

Drugie twierdzenie jest takie, że **chrześcijanie zawsze uważali naukę o stworzeniu za punkt styczności z rozumem ludzkim** , ponieważ chodzi tu o prawdę, która do pewnego stopnia może być przyswojona za jego pomocą przez człowieka niewierzącego; to z kolei

wymaganie, podkreślane szczególnie ostatnimi laty, przemawia za pozostawieniem pewnej autonomii dla dzieła stworzenia.

Jeżeli weźmiemy pod uwagę oba wspomniane wymogi, możemy wtedy mówić w języku teologicznym o wzajemnej relacji pomiędzy stworzeniem i przymierzem.

Oprac. AB na podstawie Zenit.org (16 XI 05)

pdf | dokument generowany
automatycznie z [https://
dev.opusdei.org/pl-pl/article/
fundament-dialogu-z-niewierzacymi-2/](https://dev.opusdei.org/pl-pl/article/fundament-dialogu-z-niewierzacymi-2/)
(16-08-2025)